

Debreceni Ítéltábla

Pf.I.20.502/2024/7. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Vékony Miklós ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek – a dr. Kovátsits Ügyvédi Iroda (cím ügyintéző: dr. Kovátsits László ügyvéd) által képviselt alperes neve (cím, tartózkodási helye: cím) alperessel szemben személyiségi jogok megsértése miatt indított perében a Miskolci Törvényszék 21.P.20.112/2022/135. számú ítélete ellen a felperes részéről 136. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül az általános forgalmi adót is tartalmazó 508 000 (ötszáznyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy legkésőbb ezen ítélet meghozatalától számított 60. (hatvanadik) napig fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára 400 000 (négy százezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes születésétől fogva N.-ban él, vállalkozó, érdekeltségébe tartozik a két fiával tulajdonában álló H.-. Kft. A felperes 2006 és 2014 között N. város alpolgármestere volt, ebben az időszakban és a következő ciklusban is J. Z. töltötte be a polgármesteri posztot; 2019. évben a felperes gyermekét, H. T.-t választották N. polgármesterévé. A felperes a B. R. Szövetség elnökségi tagja, a N.-i Református Presbitérium tagja, illetőleg rokkantsággal és fogyatékkal élők részére munkahelyet biztosító K. J. Sz. kuratóriumi tagja is volt; a per alatt presbiteri tevékenységével és a kuratóriumi tagságával felhagyott.

[2] Az alperes 2017-et megelőzően két cikluson keresztül É. polgármestere volt; a 2019. évi önkormányzati képviselő-testületi választások után a nagykállói választókerületében képviselői mandátumot szerzett; élettársi kapcsolatban él U. V.-val, a 2007-ben bezárt és 2020-ban lebontott n.-i művelődési ház egykori intézményvezetőjével. Az alperes célul tűzte ki az önkormányzat működésének átláthatóbbá tételét, a korrupció elleni harcot és a helyi közösség széleskörű tájékoztatását, erről ad tájékoztatást a N.-i Civil Kontroll (jelenleg Ny.-i

Civil Kontroll és Jogvédő Iroda) néven létrehozott Facebook oldalon, ahol heti többszöri alkalommal tölt fel tartalmakat.

[3] A N.-ban működő művelődési ház neve az önkormányzat 2007-ben hozott döntése alapján bezárták, majd az épületet 2020 novemberében elbontották; az önkormányzat 2016-ban benyújtott pályázaton rendezvényházként való működésre vonatkozó funkcióra, új épület építésére nyert el támogatást. Az alperes a bontást ellenezte.

[4] A már elbontott művelődési ház mögött, a n.-i 8../2. helyrajzi szám alatti ingatlanon található a H.-. Kft. tulajdonában álló üzletház, amelynek üzemeltetését a céggel szerződéses jogviszonyban álló harmadik személy végzi. 1989-ben az üzletházat övező magánutak aszfaltozását a tulajdonos végezte el. Az önkormányzat által 2006-ban elnyert pályázat révén az üzletház mellett épült meg az autóbuszpályaudvar, illetve került kialakításra a fedett piac, a beruházás megvalósításához a H.-. Kft. a 8../2. helyrajzi szám alatti ingatlanából 218 m² területet átengedett. Az ingatlanon belül helyezkedik el egy magánút, amelyen az újonnan épített autóbuszállomás és piaccsarnok járművel és gyalogosan adott irányból megközelíthető. A magánútként átjárásra használt területet „közforgalom elől el nem zárt területként” engedélyezte a Nemzeti Közlekedési Hatóság. Mivel ezt a magántulajdont közösségi célú beruházáshoz igénybe vették; továbbá a piac és az autóbuszállomás megfelelő közellátását is az útszakasz alá lefektetett közművek biztosítják, a H.-. Kft. tulajdonában álló 5 méter széles rövid útszakaszt a pályázati pénzből állították helyre.

[5] N. Rendezési Tervében 2018-tól szerepel, hogy a városközpont területén kivételesen, legalább 100 négyzetméter alapterületű kereskedelmi egységgel együtt üzemanyagtöltő állomás alakítható ki.

[6] N. 2011-ben szennyvíztisztítás rekonstrukciójára kiírt pályázatot nyert el, amely szerint a szennyvíz elszikkasztását több hektáron való energiafűz erdő telepítésével kellett megoldani. A felperes alpolgármesteri időszakában a pályázat megvalósítása érdekében N. Város Önkormányzata és K. J. többek között a 04../1., valamint a 04../2. helyrajzi szám alatti ingatlanra is csereszerződést kötött.

[7] 2008-ban az önkormányzat szociális földprogram bevezetéséről döntött, amely érintette a n.-i 04../2. helyrajzi szám alatti ingatlant is: a 97/2008.(III.27.) Kt. határozat szerint hozzájárult az önkormányzat tulajdonában álló n.-i 04../1/a., 04../1/b., 04../2. helyrajzi szám alatti ingatlanoknak a használatával. Az ingatlanokra K. J., valamint a N.-i Önkormányzat között jött létre földcserére vonatkozó szerződés.

[8] Az önkormányzat 2011. szeptember 30-án az akkor H. T. ügyvezetése mellett eljáró H.-. Kft.-vel 10 évi határozott időre szóló bérleti szerződést kötött a Városi Piac működtetésére havi 50 000 forint + áfa, évente az infláció mértékével növekedő összegű díj mellett A piac üzemeltetője a per időszakában is a H.-. Kft.

[9] N. Város Önkormányzata a Kistérségi Startmunka Minta Programba bekapcsolódva almafa telepítést végzett, illetőleg a megművelt területet körbekerítette. Ennek érdekében az önkormányzat tulajdonában álló K. K. G. Nonprofit Kft. haszonbérbe vevőként 2013.

december 6-án haszonbérleti szerződést kötött a felperessel és H. R. K.-val (a felperes gyermeke) a n.-i 04./2. helyrajzi szám alatti 13 hektár, 8400 négyzetméter területű ingatlanra 15 évi határozott időre. A haszonbérleti díjat 100 000 forint/hektár/év összegben állapították meg. A 2014-től 2018-ig terjedő időre az önkormányzat 2019. július 5-én 6 920 000 forint haszonbérleti díjat fizetett meg. A haszonbérbe adott ingatlanból 5 hektárnyi területen valósult meg az almás telepítése; a be nem telepített területet az önkormányzat nem hasznosította, ezért azt a felperes maga művelte.

[10] A N., Sz. utcára nyíló, iparterületként nyilvántartott ingatlanegyüttesnek része az ún. „dohánybevéltő”. A n.-i 118../22. hrsz alatti ingatlan korábban a H.-. Kft., 2023. november hó 27. napjától kezdődően a felperes tulajdonában áll; a n.-i 18../23. hrsz. alatti ingatlan pedig jelenleg a H.-. Kft. tulajdona. Az ingatlanok a n.-i 18../16.18../17., 18../18., 18../19., 18../20. és 18../21. hrsz. alatti ingatlanok összevonását követő megosztás útján 2017-ben kerültek kialakításra. A korábbi 18../16., /19., /21. hrsz. alatti ingatlanokat 2009. február 3-án vásárolta meg 1/2-1/2 arányban a H.-. Kft. és J. Z.. A 18../20. szám alatti ingatlan a 2009. április 28-i adásvétellel került a H.-. Kft. tulajdonába. Ezt követően került sor arra, hogy az egykori ipartelep egyes részeit a H.-. Kft., illetőleg a felperes megszerezte. Az itt található ingatlant korszerűsítették, napelemes rendszert is telepítettek, továbbá azok részét képező épületet az önkormányzat részére való bérbeadás útján hasznosítják.

[11] A dohánybevéltő területén a D.-Ny.-i Többcélú Önkormányzati Kistérségi Társulás a 2011. december 31.napjáig fenntartásában működő Családok Átmeneti Otthonát újította fel uniós pályázati forrásból. Az ingatlan felújításkori tulajdonosa a Ny. Ny. É. Alapítvány volt, amely térítésmentesen adta át használatra az épületet. Az alapítványt a T. P. – B. polgármestere – képviseletével eljáró H. T. Kft. alapította, az alapító jogutód nélkül történő megszűnése esetén az alapítói jogok gyakorlására a felperes mint ügyvezető által képviselt H.-. Kft.-t jelölték meg. Az ingatlan 2008. június 3. napján keltezett ajándékozási szerződés, megosztási és összevonási okirat alapján került az alapítvány tulajdonába.

[12] A Családok Átmeneti Otthona Bentlakásos Intézmény korszerűsítése keretében az átadott, alapítványi tulajdonban álló épületet felújítása 100%-ban pályázati pénzből valósult meg, önkormányzati hozzájárulást nem tartalmazott. A csaknem 30 000 000 forintból megvalósult beruházást 2009. december 2-án adták át, a fenntartási időszak 2015. november 10-ig tartott; az épületből a Családok Átmeneti Otthona 2017. augusztus 11-én költözött ki, azt követően, hogy az önkormányzat fenntartóként a feladatot kiszervezte. A feladatot ellátó külső jogi személy a másik, nagyobb önkormányzati tulajdonban álló ingatlant erre a célra felújította.

[13] Az alapítvány által rendelkezésre bocsátott ingatlan kialakítására azzal egyidejűleg került sor, hogy T. P. a n.-i 18../1. hrsz. alatt nyilvántartott ipartelep művelési ágú ingatlanának egy részét a Ny. Ny. É. Alapítványnak ajándékozta. Az ajándékozási szerződés egyben megosztási és összevonási kérelmet is tartalmazott, amelyben megosztást és összevonást kérelmezőként (kérelmező) az ajándékozó, és a H.-. Kft., mint a 18../5. hrsz. alatt nyilvántartott beépítetlen terület tulajdonosa vett részt. A megosztás szerint kialakított 18../16., a 18../20. és 18../21.helyrajzi szám alatti ingatlant T. P. tulajdonába jegyezték vissza, a 18../1. helyrajzi szám alatti ingatlan fennmaradó részéből és az 18../5. helyrajzi szám alatti ingatlanból kialakított 18../19. helyrajzi szám alatti ingatlan T. P. és H.-. Kft. közös tulajdonába került. A szerződés szerint az alapítvány minden külön térítés nélkül köteles volt

az ajándékozó részére élethossziglan emelt szintű szociális ellátást biztosítani. 2015. szeptember 1. napján az ajándékozási szerződést a felek megszüntették arra hivatkozva, hogy az életfogytiglan nyújtandó emelt szintű szociális ellátást a megajándékozott nem teljesítette. A 18./17., 18./18. alatti ingatlanokra T. P. tulajdonjogát jegyezték vissza, aki az ugyanezen a napon kötött adásvételi szerződéssel azokat 8 000 000 forint vételár ellenében értékesítette a H.-. Kft.-nek.

[14] A 2011. december 30-án a H.-. Kft. a n.-i 18./20. helyrajzi szám alatti nem lakás céljára szolgáló épület irodahelyiségeit bérbe adta a D.-Ny. Szociális és Gyermekjóléti Szolgáltató Központ feladatainak ellátása érdekében, havi 60 000 forint + áfa bérleti díj ellenében. 2020. augusztus 12. napján a H.-. Kft. az irodahelyiségeket már a N. Város Önkormányzata által fenntartott N.-i Család és Gyermekjóléti Központ részére adta bérbe 2020. szeptember 1. napjától 2021. december 31. napjáig terjedő határozott időre. Ezen az ingatlanon sem az önkormányzat, sem pedig a korábbi fenntartó társulás nem hajtott végre beruházást.

[15] N. Város Önkormányzata a tulajdonát képező kisebb, osztatlan közös tulajdonban lévő ingatlanjait tömbösítette; a felperes és H. R. K. a tulajdonában álló n.-i 03./10., 03./11., 03./12. helyrajzi szám alatti, összesen 26986 négyzetméter alapterületű, 15,1 AK értékű ingatlanokat a N. Város Önkormányzata tulajdonában és résztulajdonában álló nagykállói 05./12., 05./11., 03./11., 03./10., 04./7., 03./4. helyrajzi szám alatti, összesen 26456 négyzetméter alapterületű, 8,93 AK értékű ingatlanokkal cserélték el a 2018. június 5. napján kelt szerződés alapján.

[16] A felperes és J. Z. polgármester volt közös cége a K. F. Kft.

[17] A N.-i Civil Kontroll facebook oldalon 2019. november 19. és 2021. szeptember 2. napjai között szöveges bejegyzések, hangfelvételek, illetve élő videós bejelentkezések jelentek meg, amelyekben a felperes és a H.-. Kft. üzleti kapcsolatait, az önkormányzati vagyonnal való összefüggéseit taglalták.

[18] A 2019. november 19-én közzétett bejegyzés szerint „H. T. (a karmesteri szerepet betöltő, s a háttérben ügyködő apja, H. K. segítségével) szeretné a J. Z. által kialakított n.-i maffia feletti uralmat átvenni” (1. közlés). Ugyanezen a napon az oldalon – hozzájárulása nélkül – közzétették felperes képmását is (2. közlés).

[19] 2019. november 24-én az oldalon megjelent bejegyzés szerint „N. teljesen mást akar, mint amit a köpönyegforgató H. T. trafikos polgármester és a háttérből irányító igazi karmester, H. K. szeretne folytatni titkolózva és mutyizgatva N. költségén” (3. közlés), amely napon ismételten közzétették a felperes képmását is (4. közlés). Szintén 2019. november 24-én közzétett élő videós bejelentkezésben az alperes kijelentéseként elhangzott, hogy „néhány fontos H. T. és H. K. által vezetett H.-. Kft. érdekeinek a város pénzén történő ápolgatásáról. 1. Kiderült, hogy a város közpénzén leaszfaltozták a H. család tulajdonát képező 5 méter szélességű magánutat a művelődési ház mellett” (5. közlés).

[20] A 2019. november 24-én közzétett 40 perces videóban a 10 perc 20 másodpercnél az alperestől hangzott el azon kijelentés, hogy „amikor akarja H. K. és H. T. lezárathatja ezt az utat és megakadályozhatja a piacra való bejutást, ugyanakkor bérleti díjat is kérhet az önkormányzattól zsarolásként”, valamint 26 perc 57 másodpercnél az, hogy „J. Z. és H. K. hogyan mutyizták a különböző földeket” (6. közlés). A felvételen az alperes N. utcáit körbejárva a felpereshez köthető épületeket, magánutat mutat be, amelyek a felperes vállalkozásainak, a H.-. Kft. üzleteinek, a dohányboltoknak adnak helyet. A felvételen elhangzik továbbá, hogy „H. K. igényei miatt kettőször kellett a rendezési tervet módosítani”, „még le is aszfaltozták nekik ezt a területet önkormányzati pénzből”, „Nagykállóban öt trafik van, ebből hármát ural a H. család, látszik, hogy nagyon éhesek”, 26 perc 57 másodpercnél, hogy „(J. Z. és H. K.) hogyan mutyizták a különböző földeket, és hogyan fonódott össze életük”.

[21] A 2019. november 26-án közzétett bejegyzés szerint „J. Z. sem tárja fel a közös üzelveiket, amelyeket H. K.-val végeztet közösen az elmúlt 15 évben, H. K. és fia H. T. alpolgármesterségük alatt az önkormányzati vagyon megdézsmálása során” (7. közlés). Szintén 2019. november 26-án közzétett bejegyzés szerint „a H. család érdekében elkövetett piszkos önkormányzati üzelveikből itt felsoroltunk néhányat, amelyeket az elmúlt időkben sikerült felderítenünk. 1. 5 hektár gyümölcsös telepítése önkormányzati pénzen. 2. 13 hektár családi magánterületüknek bekerítése önkormányzati közpénzből. 3. dohánybeváltó felújítása önkormányzati közpénzből, 4. magas aranykorona értékű önkormányzati termőföldeknek a saját érdekében való elcserélgetése silány minőségű homokföldekre, majd a korábban önkormányzati tulajdonban lévő értékes földek megszerzése stb.” Szerepelt továbbá, hogy „H. K.-nak mint református presbiternek, pontosabban álszent farizeusnak” (8. közlés). A 2019. november 26-án közzétett videóban megjelent a felperes képmása, valamint a felperes és egy P. Z. nevű férfi között elhangzott telefonbeszélgetésből hallható a felperes következő nyilatkozata: „én meg H. K. vagyok s azzal kezdeném, hogy az édes jó k.u.r.v.a anyádba nyomd bele a f.a.sz.o.d.a.t te tróger gané marci! Te mit írogattál le rólam, hogy én az önkormányzat nyakán élek, a te szájba b.a.sz.o.t k.u.r.v.a anyád él az önkormányzaton! Érted? Mondjad már, hogy hol lakol te??? ... Most mondom neked, hogy az édes jó k.u.r.v.a anyádba nyomd bele a f.a.sz.o.d.a.t te! Úgy taposlak el te szarrágó senkiházi, megyek rád, láncaltapossal taposlak el, a rohadt jó k.u.r.v.a anyádról írogassál ... a k.u.r.v.a Isten nyomja a faszát bele is, meg beléd is ... Nem tudom, hogy ki vagy, hogyha két méteres ember vagy akkor is szétbaszom a szádat majd nézd meg, vedd fel ezt magadnak hangfelvétel legyen róla, hogy H. K. baszta szét a szádat egy szívlapáttal a k.u.r.v.a édesanyádat b.a.z.d meg! Tetszik érteni amit mondtam??? ... Hidd el, hogy szétbaszom a k.u.r.v.a anyádat is, baszd meg! ...” (9. közlés).

[22] Szintén ezen a facebook oldalon megjelent 2019. december 5-én egy fotomontázs, amelyen a felperes képmása a Ludas Matyi rajzfilmből ismert Döbrögít ábrázoló képre van szerkesztve (10. közlés).

[23] A 2019. december 23-án közzétett bejegyzés szerint „...J. Z. és H. K. a karmester közös cégeken keresztül hosszú éveken keresztül közös cégeket tartottak fenn, s ezeken keresztül sunyiban és titokban közösen lejmoltak és harácsoltak N.-ban a családi vagyonuk növelése érdekében, miközben N. csak pusztult lefelé, H. K. karmester folyamatosan alpolgármester volt és a fiúcskát, T.-t pedig ezerrel tanította befelé J. Z. és H. K. karmester, mint tanítómesterek sunyiban és titokban a gazdasági garázdálkodásba” (11. közlés).

[24] A hivatkozott közösségi oldalon 2020. január 13-án a n.-i R. Bárbán történt razziáról közzétett bejegyzésben ismételtén megjelent a felperes képmása (12. közlés).

[25] A 2020. január 21-én közzétett bejegyzésben szerepelt, hogy „a harácsoló apja H. K. nem azt tanította neki a magánvagyonuk lázas harácsolása közben. Ha százmilliókról való lemondást tanította volna T.-nek a harácsoló apja, akkor nagyon könnyen lemondtak volna a három trafikjuk közül kettőről, de mivel minden garashoz kegyetlenül és görcsösen ragaszkodnak a magánvagyon összeharácsolása közben, akkor még sokkal fokozottabban így kellene tenniük a közvagyonnal garázdálkodás során, annak óriási veszteségekkel, potom pénzen való elherdálási kísérlet helyett!” (13. közlés).

[26] A 2020. február 4-én közzétett bejegyzés szerint, „Közösen J. Z., H. K. és H. T. közös cégében fosztogatták N. közvagyonát a helyi lakosság kárára.” (14. közlés).

[27] A 2020. április 5-én közzétett „Hogyan lesz a 30 milliós állami támogatásból H. K. és H. T. közös cégének a magánvagyon?” címmel megjelent bejegyzésben szerepelt, hogy „felújították a magánvagyon közpénzen”, illetve, hogy „sikerült lenyúlnotok 30 millió forint közpénzt és az a ti magánvagyonotok gyarapodását szolgálta” (15. közlés). A bejegyzés emellett pontokba szedve „ismerteti” a 30.000.000.-Ft közpénz „lenyúlásának” módját.

[28] A hivatkozott oldalon 2020. április 16-án megjelent, hogy „T. és K. most ezt a manővert akarják megismételni az új művelődési ház építése kapcsán, azért, hogy sokkal több pénzből tudjanak garázdálkodni, kivitelezik az új épületförmérvényt, amit van pofájuk „kistérségi kulturális pláznak” nevezni. Ezen lejmolási manőverükkel min. félmilliárdos többletköltséget akarnak okozni N. költségvetésének!” (16. közlés).

[29] A 2020. április 30-án közzétett videós bejelentkezésben az alperes a dohánybevéltőt is magában foglaló ingatlan belső udvaráról készített felvételeket. Látható, hogy az alperes rendőri intézkedés ellenére sem távozik a helyszínről, 17 és 44 percnél mások mellett a felperes is feltűnik a felvételen. 2 perc 19 másodpercnél az alperes azt adta elő, hogy „K. és T. a saját vagyonával milyen szépen tudja, hogy hogyan kell felújítani – tehát nem szétverni és hitelt felvenni, mint ahogy azt az önkormányzatnál akarják” (17. közlés). A felvételen emellett az alperes azt is megjegyzi: „Szét akarják rabolni N. közvagyonát”, „Nagykálló nem K.”, „amikor K. ott nyálaskodik a templomban presbiterként, akkor gondoljon rá, hogy ne lopj!”

[30] A 2020. szeptember 1. napján közzétett bejegyzés tartalmazza, hogy „K. karmesternek N. városa már közel 20 éve jobban teljesít!!! Gyertek el holnap az Ó. Étteremben 16 óra 30 perckor kezdődő közmeghallgatásra és vessünk véget ennek a tolvajkorszaknak!” Ezen bejegyzésben továbbá a felperes arcképének felhasználásával készített fotómontázst tettek közzé (18. közlés).

[31] A megjelölt oldalon továbbá 2020. november 7-én megjelent bejegyzésben szerepel, hogy „Emlékezzünk H. T. Döbrögi apjára, K. karmesterre, mert az ő álma nélkül nem történhetett volna meg az a kegyetlen pusztítás N.-ban, ami a Művelődési Központ

lerombolása révén megvalósult az elmúlt héten. Íme itt tanulmányozható a képmutató és becsstelen H. K.-nak a szőrös álarc mögötti igazi arca. Ezzel a kis videóval felelevenítjük a szőrös törpe igazi „presbiteri” lelkületét, ugyanis jól tud helyezkedni egyházi vonalon is, hogy nagy valószínűség szerint az egyházi bölcsőde építési munkálatait ő fogja koordinálni nemsokára N.-ban. Ezeken túl azért is időszerű szerintünk feleleveníteni ennek a nyálás, de ugyanakkor rendkívül mérgező kígyónak a lelkületét, mert ő folyamatosan ott farizeuskodik vasárnaponként a templomban, ahol nemsokára újra presbitereket választanak az egyházközösség élére és ezért szeretnénk javasolni neki, hogy többet olyan becsstelen, harácsoló gazembereket ne válasszanak a legfelsőbb egyházi testületbe, akik eltékozzák és feláldozzák a lopás oltárán a közösség vagyonát!” A bejegyzés részeként ismételtén közzétették a 2019. november 26-án már beszerkesztett hangfelvételt is (19. közlés).

[32] Az alperes 2020. december 15. napi videós bejelentkezése melletti bejegyzésben olvasható, hogy „Lassan elkészül a n.-i nemzeti gödör, kb. 500 milliós vagyonvesztés révén, de legalább most már a főtérről jól látszik K. Mammon doboza, a H.-.. Üzletház és nemsokára megépülhet a szőrös törpe sugárút is a Csalóközben a K. Texas kocsmája mögé beépítendő benzinkúthoz.” (20. közlés).

[33] A 2020. december 20-án közzétett bejegyzésben szerepel, hogy „néhány fontos részletet sikerült tisztáznunk L. É. bejegyzése kapcsán a tolvaj J. éra utána következő és még sokkal becsstelenebb módon rablógazdálkodást folytató H. K. karmester és régóta idomított csicskája, Döbrögi T. napjainkban zajló tolvaj korszakának lényegi megismerése vonatkozásában!” (21. közlés).

[34] A 2020. december 26-án közzétett bejegyzés része a felperes képmása egy fotómontázs részeként, amelyen az Ocean’s Eleven, kifosztjuk N.-t felirat olvasható.” (22. közlés).

[35] Szintén montázként tették közzé a felperes képmásait 2020. december 29-én, az egyik montázson „Az enyém, minden az enyém N.-ban” felirat, míg a másikon „Maffiózok” felirat látható (23. közlés).

[36] 2021. január 7-e bejegyzés részeként jelent meg a felperes arcképének felhasználásával készített fotómontázs, amelyen a „Na lássuk, ki rabolja szét N.-t!” felirat szerepel (24. közlés).

[37] A közösségi oldalra 2021. február 5-én újabb bejegyzés került, amelyben a „Nem esett messze az alma a fájától. Íme H. T. apucikájának, H. K. karmesternek, mint n.-i református presbiternek az igazi arca: ezek próbálják meg szétrabolni N.-t már 20 éve és mivel egyre nagyobb nyilvánosságot kap a gazemberségük, ezért folyamatosan ilyen módszerekkel próbálnak meg érvényesülni, mert úgy tűnik, hogy a rablást azt semmiképpen nem akarják feladni!!!” A bejegyzés részeként ismételtén közzétették a felperes és P. Z. közötti beszélgetés hangfelvételét is (25. közlés).

[38] A közösségi oldalon 2021. január 28-án közzétett képes bejegyzésben a felperes képmása mellett az „Íme a hitványabbnál hitványabb két fő tolvaj és két csicska

nyomorúságból álló származású csapat! Ezek szeretnék N. még megmaradt maradványát is lerágni!” bejegyzés jelent meg (26. közlés).

[39] 2021. február 15-én megjelent fotómontázsban az alperes ismételtén felhasználta a felperes képmását, a montázs alatti bejegyzésben a „Szerintetek meddig kell még szolgálni N. lakosságának a K. karmester fékezhetetlen és csillapíthatatlan haragsolási vágyait?” bejegyzés is szerepel (27. közlés).

[40] Ismételtén a felperes arcképének felhasználásával készült fotómontázs került fel az oldalra 2021. március 20-án „N.-i Operatív Trógerék” felirattal (28. közlés).

[41] A facebook oldalon alperes által 2021. május 8-án közzétett videós bejegyzésben elhangzik, hogy „Megvan a lóvé! Íme a szörös törpe örömtánc, amikor T. bejelenti számára, hogy „megvan a lóvé”, mert már átadták neki a 60 %-os alkotmányos költséget.” A videóban megjelenik a felperes arcképének felhasználásával készült videómontázs is (29. közlés).

[42] A közösségi oldalon 2021. május 23-án megjelentek szerint „Átgondolatlan barbár munka a K. utcán, azért, mert H. T. trógermester és K. karmester kielégíthetetlenül éhesek és a F.-es jüdas képviselőket pedig zsebre tették egy kis jutalomfalattal, vagyis az alkotmányos költségből kiszorított jüdaspénzzel.” (30. közlés).

[43] A 2021. június 20-án közzétett bejegyzés az új művelődési ház terveire utalással tartalmazta, hogy „ezeknek a tolvaj gazembereknek a fő szempont a kivitelezés során nem a munka megfelelő minőségben való kivitelezése, hanem K. karmester tanítása szerint a maximális pénzlopási lehetőség kihasználása alkotmányos költség és jüdaspénzek megszerzésének formájában” (31. közlés).

[44] A 2021. augusztus 13-án megjelent bejegyzés a felperes lakóhelyére való utalásként tartalmazta, hogy „Cs.köz-T. út sarok (...) egyébként ez szinte közvetlenül a szörös törpe lakásának bejáratánál van, de nem tűnik fel neki, mert az is csak a város szétrablásával van elfoglalva már vagy kb. 20 éve a tolvajkorszakban folyamatosan” (32. közlés).

[45] A 2021. szeptember 2-án megjelent képes bejegyzésben szerepelt, hogy „Jüdaspénzért rövid pórázon tartott és K.-szolgának szegődött F.-esek”, a bejegyzés részét képezte a felperes képmását tartalmazó fotómontázs is (33. közlés).

[46] Az facebook oldalon 2021. szeptember 20-án újabb, a felperes képmásának felhasználásával készült fotómontázs jelent meg, amelyen a „Nagy pénzrablás”, alatta pedig „A nagy pénzrabló!” felirat olvasható (34. közlés).

[47] A közösségi oldalon továbbá 2021. október 31-én ismét a felperes képmásának felhasználásával készült gunyoros montázs jelent meg, amelyen a „szörös törpe” felirat olvasható, mellette pedig „A várost szétrabló régi-új F.-es tolvajok így készülnek a halottak napjára: továbbra is folytatódik az ősök emlékének meggyalázása. Ők ezzel nem

foglalkoznak, hiszen a rabláson kívül őket semmi, de semmi más nem érdekli” bejegyzés (35. közlés).

[48] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a N.-i Civil Kontroll facebook oldalon a fenti tényállás szerinti 1-35. közlésként hivatkozott bejegyzésekkel megsértette a jóhírnévhez, a becsülethez, a magánélethez, a képmáshoz és a hangfelvételhez fűződő jogait, ezért kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől és kötelezését arra, hogy a facebook felületről minden keresettel érintett sérelmes bejegyzést távolítsa el, valamint fizessen meg 5 000 000 forint sérelemdíjat. Előadása szerint az alperes 2019 novemberétől folyamatosan a felperes becsületét csorbító és jóhírnevét sértő bejegyzéseket tett közzé a közösségi oldalon; a sérelmezett bejegyzések valótlan állításokat tartalmaznak vagy valós tényeket hamis színben tüntetnek fel, a felperest illetően indokolatlanul sértő hangnemben megfogalmazott véleményeket közölnek. A város polgárai, a felperes ismerősei, üzleti partnerei előtt a felperes magyarázkodni kényszerül, illetőleg folyamatos feszültségben tölti hétköznapijait. A felperes nem közszereplő, nem gazdálkodik közvagyonnal, közéleti vita tárgyát pedig nem képezheti a felperes magánvagyonának hasznosítása, vállalkozásainak az üzleti életben való részvétele. Az alperes kifogásolt értékítéletei olyan öncélú, a közügyek vitatásán kívül eső, a magán- vagy a családi élettel szemben való támadásnak minősülnek, amelyek célja a pusztá megalázás, ezért azokra a közszereplőt terhelő magasabb tűrési küszöb sem terjed ki.

[49] Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte, érdemi védekezése a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult. Érvelése szerint a kifogásolt negatív kritikai vélemények a helyi nyilvánosság előtt jogszerűen zajló közéleti vita keretei között jelentek meg. A felperes közszereplő, a bejegyzések speciális és néha szarkasztikus hangnemben az irónia, a satíra stíluselemeivel ötvözve tartalmaznak markáns véleményt, amelyet tűrni köteles. A fotók, fotómontázsok, videófelvevételek készítéséhez és közzétételéhez nem volt szükség a felperes hozzájárulására, azok tartalma a politikai véleménynyilvánítás határát nem lépi túl. Hivatkozott arra, hogy az oldalnak nem szerkesztője, nem adminisztrátora, kizárólag a 6. és 17. pont szerint sérelmezett élő videós bejegyzéseit ismerte el a magáénak.

[50] Az elsőfokú bíróság az ítéletében elutasította a keresetet és kötelezte a felperest az alperes javára 317 500 forint perköltség, míg az állam javára 300 000 forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére.

[51] Az ítélet indokolásában nem vitatott tényként állapította meg, hogy a felperes által kifogásolt közlések a hivatkozott időpontokban és tartalommal megjelentek a N.-i Civil Kontroll facebook oldalán. Rögzítette, hogy az alperes a 6. és 17. pontban megjelölt videós bejelentkezések kivételével tagadta, hogy a bejegyzések tőle származnának. Mivel az alperes a helyszíni szemlén lényegében nem tette lehetővé az igazságügyi szakértőnek, hogy az alperes által használt profilt azonosítsa, a szakértő nem tudott arra nyilatkozni, hogy az alperes által használt profilhoz köthetőek-e a kifogásolt közlések; azonban azt megállapította, hogy az alperesnek az élő videós közvetítések során rendelkeznie kellett olyan profillal, amely facebook szintű teljes körű vagy részleges irányítási jogkörrel bír az adott oldal felett. Az alperesnek nem volt olyan figyelembe vehető hivatkozása, amely kizárná, hogy a bejegyzések tőle származnának. Az irányadó bírói gyakorlat ismertetése mellett úgy értékelte, hogy valamennyi sérelmezett bejegyzés az alperestől származik.

[52] Akként foglalt állást, hogy a felperes közszereplőnek minősül, mivel mind a magánvagyonra, mind a tulajdonában álló gazdasági társaság közpénzt, önkormányzati vagyont érintő szerződéses kapcsolatokban vett/vesz részt. A közpénz felhasználására irányuló szerződést kötő félnek pedig fokozottan tűrnie kell a szerződés teljesítésére, tartalmára vonatkozó kritikát, mivel a közpénz elköltése közügy. A PK 12. számú állásfoglalásra is figyelemmel megállapította, hogy valamennyi sérelmezett közlés tartalma összefügg; az alperes a közösségi oldalon helyi önkormányzati képviselőként nyilvánult meg, a bejegyzések az önkormányzati vagyonnal való gazdálkodáshoz kapcsolódtak; a felvetett ügyek helyi közügyként minősültek.

[53] Mivel a véleményszabadság gyakorlásának korlátai a közügyeket érintő kérdésben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek vagy tényállításnak minősül-e, a bizonyíthatósági teszt alapján értékelte a felperes által kifogásolt egyes közléseket. Ennek alapján akként foglalt állást, hogy az 5., 8., 11, 14 és 15. számú közlések tartalmazzak tényállítást, a tényállítások valóságtartalmát pedig bizonyította az alperes. A kifogásolt közlések túlzó jellegű kritikát megfogalmazó, polemikus stílusban megírt, de vékony ténybeli alapokon nyugvó értékítéletnek tekintendők. Kiemelte, hogy a felperes a 10. és 32. magatartás vonatkozásában nem kérte annak megállapítását, hogy az sérti a jóhírnevét.

[54] Nem tényállításként, hanem értékítéletként minősítette az 1., 6., 7., 16., 17., 19., 29. és 30. számú közléseket. Rámutatott, hogy a közéleti szereplők személyiségi joga és a véleménynyilvánítási szabadság alapjogi kollíziója esetére kialakított alkotmánybírósági iránymutatás szerint a véleménynyilvánítás fokozott védelmet élvez, amely a közügyek körébe tartozó tényállításokra is kiterjed. A kereseti kérelemben a felperes társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolására alkalmasként, kifejezésmódjukban indokolatlanul bántóként meghatározott véleménynyilvánítások a szövegkörnyezetből kitűnően a közpénzekhez, a felperes személyét érintő közügyek megvitatásához kapcsolódnak. A közszereplőknek a túlzó, felfokozott véleményeket is tűrniük kell; a társadalmi, politikai közbeszéd aktuális állapotában, az alperesi értékek kontextusával a sérelmezett közlések nem tekinthetők öncélúnak, a felperes emberi méltóságát sértőnek.

[55] A felperes képmását is tartalmazó videók, illetve fotók, montázsok a közügyek vitatása körében való szabad véleménynyilvánításnak minősülnek. A 17. pontban sérelmezett videófelvétel sem a felperes magánéletét ábrázolja, a felperes az alperes politikai véleményét alátámasztó felvételen a rendőri intézkedés kezdeményezőjeként jelenik meg. A fotómontázsok pedig az alperes által alkotott vélemény képi megjelenítései. A felperesről készített hangfelvétel szintén nem a felperes magánéletének, hanem az őt mint közszereplőt ért kritikákkal szemben megfogalmazott véleménynyilvánításnak a részei.

[56] A sérelmezett „Cs.-köz-T. út sarok” bejegyzés alapján a felperes otthona nem azonosítható be pontosan, ezért az nem ütközik a magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Mév. tv.) 10. §-ának (1) bekezdésébe.

[57] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes perköltségének megtérítésére; ennek körében a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló

32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3.§-ának (1) bekezdése alapján meghatározott mértékben. A Pp. 101. §-ának (1) és 102. §-ának (1) bekezdései alapján kötelezte a felperest a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illeték megfizetésére.

[58] A felperes a fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetnek megfelelő ítélet meghozatalát és az alperes perkötségben történő marasztalását. Az ítéltábla felülbírálati jogkörét a Pp. 369. §-ának (3) bekezdésében jelölte meg.

[59] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiányos, abból az elsőfokú bíróság téves következtetésre jutott. Kiemelte: a bizonyítandó releváns tény nem a szerződéses kapcsolatok léte, hanem azok érdemi kifogásolhatósága volt. A felperes álláspontja szerint a pályázati támogatásból felújított épületre a fenntartási időszak leteltét követően magánszemélyek által kötött adásvételi szerződést az elsőfokú bíróság tévesen tekintette közügynek. A szerződés továbbá nem volt jogellenes, ezért a dohánybevéltőhöz kapcsolódó kijelentések jogsértőek. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a bejegyzésekkel érintett további ügyletek törvényessége megítélhető, az alperes azok kifogásolhatóságát nem igazolta. A megállapodások éppen az önkormányzat tevékenységét támogatták: az életveszélyesnek nyilvánított művelődési központ helyett új épül; a piac és autóbuszpályaudvar megközelítését biztosító közforgalom elől el nem zárt terület nem zárható le, annak helyreállítására került sor a közműfektetések miatt; nem igazolt, hogy a felperes telkén üzemanyagtöltő állomás épül; az önkormányzat mind a szennyvíztisztítás rekonstrukciója, mind a szociális földprogram során körültekintően járt el; a piac működtetésében szabálytalanságot nem tártak fel; a haszonbérleti szerződés megkötésekor is ismert volt, hogy nem a teljes területen hoznak létre almaültetvényt és az ültetvény értékét a felek elszámolják, a bérleti díj kifizetése jogszerű volt, a K. K. G. Kft. által nem hasznosított területet a felek megállapodása alapján nem a felperes használta; a dohánybevéltő felújított épületét az önkormányzati társulás térítésmentesen használta, a felújítás nem önkormányzati forrásból történt, az épületet a fenntartási időszakon túl is használták még két évig; a földcsere-megállapodással az önkormányzat ingatlanvagyonát tömbösítették, az önkormányzat nagyobb és értékesebb ingatlantulajdonhoz jutott; a felperes és J. Z. közös cége nem állt kapcsolatban az önkormányzattal. Az elsőfokú bíróság tévesen, iratellenesen állapította meg, hogy a kifogásolt tényállítások valóságtartalma bizonyítást nyert. Az 5., 8., 11., 14. és 15. magatartásokat az elsőfokú bíróság tévesen tekintete vékony ténybeli alapokon nyugvó értékítéletnek; ezekkel összefüggésben utalt a rágalmazás bűncselekményének törvényi tényállására is.

[60] A felperes érvelése szerint az 1., 6., 7., 16., 17., 19., 29. és 30. számú közlések a bizonyíthatósági teszt alapján nem véleménynyilvánításnak, hanem tényállításnak minősülnek.

[61] Kiemelte: a közügyek megvitatása körébe eső véleménynyilvánítás védelme sem vezethet a személyiségi jogvédelem teljes megvonásához. Minden embert a születésétől a haláláig megilletnek a személyiségi jogok, amelyek a törvény védelme alatt állnak, azokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A véleménynyilvánítás szabadsága ugyanakkor nem személyiségi jog. Kiemelte: a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:44. §-ának (2) bekezdése alapján a közügyek szabad vitatásának körén kívül eső közléssel vagy magatartással szemben a közéleti szereplőt a nem közéleti

szereplőkkel azonos védelem illeti meg. A tűrés kötelezettség ugyanakkor a közügyek vitatása körében sem korlátlan. Vitatta, hogy az alperes ténylegesen tényfeltáró tevékenységet végezne. A közügyek esetén is elvárt szükséges és arányos mértéket az alperes indokolatlanul túllépte, azaz az emberi méltóság sérelme megállapítható, a jogsérelem olyan súlyú, amely a közügyek szereplőivel szemben sem engedhető meg. Hangsúlyozta, hogy a jogtudomány szerint a személyiségi jogok szűkítő jellegű felfogása indokolatlan. Vitatta, hogy a társadalmi közfelfogás a rá alkalmazott jelzőket ne tartaná sértőnek; az alperesi megnyilvánulások a társadalmi és politikai közbeszéd aktuális állapota mellett sem tehetők normává.

[62] A facebook oldal működtetése nem sajtótevékenység, a képmás és hangfelvétel közzétételéhez a felperes nem járult hozzá, ekként az a Ptk. 2:48. §-ába ütközik. Mivel a képfelhasználás minden esetben kapcsolódik valamihez, az elsőfokú bíróság jogértelmezése kiüresíti a Ptk.-ban rögzített védelmet. A fényképek és a hangfelvétel sem tartalmaznak olyan többletinformációt, amely indokolná a közzétételüket. A hangfelvétel tartalma rendkívül negatív fényt vet a felperesre; az rendkívüli élethelyzetben a felperes személyiségétől idegen módon hangzott el. Az alperes videófelvételein igyekezett bemutatni a felperes és családja üzleti tevékenységét, ingatlanait, amely a Ptk. 2:44. §-ának (3) bekezdése szerint nem minősül közügynek. A felperes lakóhelye a nagykállói lakosok számára a közöltek alapján beazonosítható.

[63] Sérelmezte, hogy habár a 32. közléssel összefüggésben becsületének és jóhírnevének sérelmét is állította, utóbbi vonatkozásában az ítélet nem tartalmaz indokolást. A 10. számú közlés tekintetében keresete kiterjedt a becsülethez való jog megsértésének a megállapítására is; az elsőfokú ítélet ezzel ellentétes megállapítása (a [84] bekezdése) iratellenes.

[64] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes kötelezését a másodfokú eljárással felmerült költsége megfizetésére. Másodfokú perköltségként az Ükr. 2. §-ának (1) bekezdése és 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján számított fel munkadíjat.

[65] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárása megfelelt az Alaptörvény IX. cikke (1) bekezdésének. A szólásszabadság különleges védelmet élvez, ha a közügyeket és a közhatalom gyakorlását, a közéletben szerepet vállaló személy tevékenységét érinti [7/2014. (III.7.) AB határozat]. Ezzel összefüggésben részletesen idézte a kommentárirodalmat, valamint a Fővárosi Ítéltábla Pf.20.095/2016/8., a Szegedi Ítéltábla Pf.21.049/2015/1., a Debreceni Ítéltábla Pf. 20.047/2016/7. alatti ítéleteiben, továbbá a 7/2014. (III.7.) AB határozatban írtakat. Érvelése szerint mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan minősítette a felperest közszereplőnek, mivel – részben a tulajdonában álló gazdasági társaságon keresztül – közpénzzel összefüggő, illetve önkormányzati vagyont érintő szerződéses jogviszonyokban volt részes. Az elsőfokú bíróság arra is helytállóan mutatott rá, hogy az egyes kifejezéseket nem lehet elszigetelten vizsgálni, megfelelően alkalmazta a Ptk. 2:45. §-ának (1) és (2) bekezdéseit is. A bejegyzések helyi közügyekhez kapcsolódnak, így a Ptk. 2:44. §-a volt irányadó. A videófelvételek, fotómontázsok a közélet vitatása körébe eső szabad véleménynyilvánításnak minősülnek, a videófelvétel sem a felperes magánéletét ábrázolja. Hasonlóképpen nem a felperes magánéletét érinti a közreadott hangfelvétel.

[66] Az alperes Pf. 5. szám alatt hatálytalan észrevételt is előterjesztett.

[67] A fellebbezés nem alapos.

[68] Az ítéltábla nem észlelt olyan eljárási szabálysértést vagy téves anyagi pervezetést [Pp. 370. §-ának (2)-(4) bekezdései], amely a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátainak átlépését indokolta volna, ezért kizárólag abban foglalt állást, hogy az elsőfokú bíróság a fellebbezésben foglalt okokból jogszabálysértő módon utasította-e el a keresetet. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján helyesen állapította meg, s abból helytálló jogi következtetésre jutott, amelynek indokait is nagyobb részt osztotta az ítéltábla.

[69] A fellebbezésre tekintettel rögzíti, hogy a Pp. 346. §-ának (4) bekezdése alapján a tényállás rögzítését az adott ügy eldöntéséhez szükséges mértékben, azaz a releváns tényekre szorítkozva kell elvégezni, amelynek az elsőfokú bíróság eleget tett, a tényállás kiegészítése nem volt indokolt.

[70] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a kifogásolt közlések tartalma ténybelileg összefügg, az önkormányzati vagyonnal való gazdálkodáshoz kapcsolódik, azok kivétel nélkül helyi közügyként minősülnek; a felperes, mint az önkormányzattal közpénz felhasználására irányuló szerződést kötő fél fokozottan köteles a szerződés tartalmával, teljesítésével összefüggő kritika türéseire. A felperes fellebbezésében már kizárólag a pályázati támogatásból felújított épület magánszemélyek közötti értékesítése tárgyában vitatta a helyi közügyként történt minősítést; az ítéltábla azonban ezzel összefüggésben is egyetértett az elsőfokú ítéletben kifejtettekkel. Az elsőfokú bíróság által rögzített és a fellebbezéssel nem támadott tényállás szerint a magántulajdonban álló ingatlant a N. részvételével működő önkormányzati kistérségi társulás pályázati forrásból újította fel 2009. évben. A pályázatban meghatározott fenntartási időszak tartama alatt és még azt követően is 2017. augusztusáig az épületben a családok átmeneti otthona működött, azonban az ingatlan 2015. szeptember elején a felperesi érdekkörbe tartozó gazdasági társasághoz került, 2017 augusztusa után azt már nem használták a beruházás céljára. Tény tehát, hogy az ingatlant közpénzből újították fel és az a felperes cégének tulajdonába került; az ezzel összefüggő alperesi közlések attól függetlenül a közpénzek feletti rendelkezés bírálatának, kritikájának minősülnek, ha a pályázat célja egyébként megvalósult. A közfeladat biztosításával összefüggő eljárás és gazdasági döntések, valamint az ezek eredményeként kialakult helyzet célszerűségének, jogszerűségének felvetése a közéleti, politikai vita részét képezte, az önkormányzati képviselő alperes ezzel összefüggésben is egyértelműen politikai tartalmú véleményt fogalmazott meg. Kiemeli az ítéltábla, hogy a bírói gyakorlat szerint a település korábbi, közhatalmat már nem gyakorló vezetője tevékenységének a bírálata is közügynek minősül (BDT2023. 4604.); valamint a közszereplői minőség nem kötődik szorosan a politikai, közéleti szerepvállaláshoz, a gazdasági élet meghatározó szereplői a gazdasági életre gyakorolt hatásuknál, a gazdasági folyamatokban való aktív részvételüknél fogva ezen tevékenységük körében speciális közszereplőnek minősülnek (Kúria Pfv.IV.20.849/2020/4., Pfv.20.421/2023/4.). Az alperes a felperessel szembeni kritikát korábbi közhatalmi tevékenységére és a településen betöltött kiemelkedő, meghatározó gazdasági szerepére együttesen alapította ezen vonatkozásban is.

[71] A fellebbezésre is tekintettel állást kellett foglalni abban is, hogy egyes közlések tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősülnek-e. A valótlan, illetve a való tény hamis színben feltűnő, sértő tényállítás ugyanis a felperes jóhírnevét, az indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás pedig a felperes becsületét sérthette meg (Ptk. 2:45. §-a). Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a közlések valós tartalmának feltárása során a PK 12. számú kollégiumi állásfoglalás szerint a kijelentést a maga egészében kellett megvizsgálni, az abban foglalt kifejezéseket pedig nem a formális megjelenésük, hanem a valóságos tartalmuk szerint, a szavak általánosan elfogadott jelentését alapul véve kellett figyelembe venni.

[72] Az elsőfokú bíróság az ún. bizonyíthatósági teszt alapján helytállóan állapította meg, hogy a felperes által megjelölt 1., 6., 7., 16., 17., 19., 29. és 30. alatti közlések nem tényállításnak, hanem véleménynyilvánításnak minősülnek. A közlés ugyanis akkor tényállítás, amennyiben egyrészt ténylegesen megtörtént eseményekről, létező adatokról szól, másrészt határozott, nem az általánosság szintjén mozgó tényállítást tartalmaz, emiatt konkrétan vonatkoztatható az érintett személyekre, eseményre, körülményre. Mindezek következtében objektíve igazolható, vagyis az állítás olyan ismérvekkel rendelkezik, amelyek alapján valóságuk bizonyítható vagy cáfolható (BDT2020. 4181., Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.262/2015/3.). A „szeretnék a nagykállói maffia feletti uralmat átvenni” (1. közlés), „az elmúlt 15 évben az önkormányzati vagyon megdézsmálása” (7. közlés), „nem szétverni és hitelt felvenni, mint ahogy azt az Önkormányzatnál akarják” (17. közlés), „kegyetlen pusztítás N.-ban.....eltékozzolják és feláldozzák a lopás oltárán a közösség vagyont” (19. közlés), „Megvan a lóvé!....amikor T. bejelenti számára, hogy 'megvan a lóvé', mert már átadták neki a 60%-os alkotmányos költséget” (29. közlés) és a „képviselőket pedig zsebre tették egy kis jutalomfalattal...” (30. közlés) csupán az általánosság szintjén mozgó, konkrét eseményre, körülményre nem vonatkoztatható állítások. A „lezárhatja ezt az utat és megakadályozhatja a piacra való bejutást...díjat is kérhet” (6. közlés) és „lejmolási manőverükkel félmilliárdos többletköltséget akarnak okozni” (16. közlés) csupán az alperes feltételezésekként került megfogalmazásra, ekként konkrét, objektíve igazolható tényállításnak nem tekinthető. A felperes mindezen közlések vonatkozásában jóhírnevének megsértését kérte, amely tényállítás hiányában nem volt megállapítható.

[73] Az elsőfokú bíróság az 5., 8., 11., 14. és 15. alatti közléseket tényállításként minősítette (az ítélet [79] bekezdése), amelyet a fellebbezés nem támadott, ugyanezen közléseket egyidejűleg vonatkozásában túlzó jellegű kritikát megfogalmazó, ámde vékony ténybeli alapokon nyugvó értékítéletként is minősítette (ítélet [80] bekezdés). A felperes fellebbezési érvelése szerint az elsőfokú bíróság iratellenesen és jogellenesen tekintette ezen tényállításokat bizonyítottnak, mivel nem a szerződések ténye, hanem azok kifogásolhatósága volt a bizonyítandó tény.

[74] A felperes a fellebbezésében maga sem vitatta, hogy a H.-. Kft. tulajdonában álló út ismételt aszfaltozására az önkormányzat által elnyert pályázati pénzből került sor; a tulajdonában álló társaság által elnyert pályázati forrásból telepítettek almást a felperestől haszonbérlet ingatlanon és kerítették azt körbe, az önkormányzati társulás által elnyert forrásból újították fel a később a cége tulajdonába került ingatlant, illetve, hogy az önkormányzattal ingatlancsere-szerződéseket kötött, csupán arra hivatkozott, hogy mindezek nem voltak kifogásolhatóak. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok Pp. 279. §-ának (1) bekezdésén alapuló okszerű mérlegelésével helytállóan állapította meg, hogy a felperes érdekeltségébe tartozó H.-. Kft. tulajdonában álló magánút helyreállítása az

autóbuszpályaudvar és a fedett piac kialakítására irányuló beruházással összefüggésben pályázati pénzből történt meg. Az „a város közpénzén leaszfaltozták a H. család tulajdonát képező öt méter szélességű magánutat” közlés – annak lényegi tartalmát tekintve – megfelel a valóságnak. Hasonlóképpen lényegi tartalmát tekintve megfelel a valóságnak az „5 ha gyümölcsös telepítése önkormányzati pénzen”, „13 ha családi magánterületnek bekerítettése önkormányzati pénzen”, „dohánybeváltó felújítása önkormányzati pénzen” és „önkormányzati termőföldeknek... elcserélgetése” közlés is. A Ptk. 2:45. §-ának (1) bekezdése értelmében a jóhírnév megsértése nem csupán valótlan állítások közlése útján, hanem való tények hamis színben való feltüntetésével is megvalósulhat, a felperes keresetében az 5. és 8. közlések tekintetében maga is arra hivatkozott: az alperes a közlésekben valós tényeket is közölt, de azokat szándékoltan hamis színben tüntette fel annak érdekében, hogy a felperesre, illetőleg cégére kedvezőtlen képet alakítson ki a közösségi oldal olvasóiban. A tényszerű ügyletek értékelése, azok fellebbezésben hivatkozott törvényességének, kifogásolhatóságának kérdése a valós tények hamis színben való feltüntetésével elkövetett jóhírnévsértés megállapíthatósága körében volt vizsgálandó. A felperes fellebbezésének tartalma szerint – a keresettel egyezően – maga is azt sérelmezte, hogy ezen állításokat az alperes olyan módon, olyan szöveggörnyezetben jelenítette meg, amellyel a felperest hamis színben tüntette fel, azt sugallva, hogy mindezekkel összefüggésben az önkormányzatot hátrány érte.

[75] Való tények hamis színben való feltüntetésére, ha a megtörtént események sajátos csoportosításával alaptalanul következtetnek további meg nem történt tényekre, illetve, ha utalásokkal, célzásokkal, feltevésekkel keltik további események megtörténtének látszatát (EBH2000. 297.); ami akkor állapítható meg, ha a tények egyoldalú, megtevésztésre alkalmas vagy önkényes módon való csoportosításával, egymás mellé helyezésével a tartalmuk megváltozik (Kúria Pfv.IV.21.440/2021/4., Pfv.IV.20.448/2023/3.) Azonban a való tényekből az érintett által levont olyan tartalmi következtetés, amely nem okszerűtlen, a jóhírnévsértés megállapítására nem ad alapot (EBH2011. 2396.).

[76] A jóhírnév megsértésnek további törvényi tényállási eleme a közlés érintett személyt sértő jellege; nem mellőzhető ezért a kifogásolt magatartás általános közfelfogáson alapuló, objektív szempontok szerinti megítélése. Ahogyan az elsőfokú bíróság is helytállóan rögzítette, egy közlés sértő jellegének megítélése során nem az egyéni érzékenység, hanem az általános élettapasztalat alapján lehet megítélni, hogy az alkalmas-e az érintett személy sérelmének kiváltására (BH2019. 13.) A felperes a fentiek szerint tényszerűen számos esetben került szerződéses, gazdasági kapcsolatba azzal az önkormányzattal, amelynek korábban alpolgármestere is volt, a való tények felperes által sérelmezett csoportosításával történt közlése a személyiségvédelmet megalapozó sértő jelleget nem teszi megállapíthatóvá. Az az alperes következtetése, hogy mindezek nem álltak az önkormányzat érdekében, az ügyletek kifogásolhatóak a közösség szempontjából. A való tényekből levont következtetés, vélemény pedig értéktartalmától, helyes vagy helytelen voltától függetlenül megfogalmazható.

[77] A felperes sérelmezte a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság a 11., 14. és 15. szám alatti közléseket ugyan tényállításként minősítette, de a felperes jóhírnévének megsértését ezek alapján sem találta megállapíthatónak, mivel az alperes a tényállítások valóságtartalmát bizonyította. Azzal az ítéltábla egyetértett, miszerint lényegi tartalmát tekintve ezen közlések nem tekinthetők bizonyítottnak, ugyanakkor azok bizonyítására nem is volt lehetőség a perben.

[78] A 11. és 14. számú közlésekkel összefüggésben objektíve igazolható tényállításnak csupán azt tekinthető, hogy a felperes és J. Z. közös cégekben volt érdekelt. Csupán általánosságban mozgó, objektíve nem igazolható vagy cáfolható kijelentés ezzel szemben az, miszerint „ezeken keresztül sutyiban és titokban közösen lejmoltak és harácsoltak N.-ban a családi vagyonok növelése érdekében, miközben N. csak pusztult lefelé” (11. közlés) és „közös cégekben fosztogatták N. közvagyonát” (14. közlés). A sérelmezett közlések teljes tartalmát vizsgálva ezek nem tényállításként, hanem véleménynyilvánításként lennének minősíthetőek. A 15. szám alatti közlésben pedig a PK. 12. számú kollégiumi állásfoglalás szerint a teljes szövegkörnyezetet kellett vizsgálni. A sérelmezett közlés az alperes által feltételezett cselekvéssort ír le, amely részben objektíve is vizsgálható elemekből, nagyobb részt ugyanakkor az alperes következtetéseiből, feltevéseiből áll össze. Az összességében az alperesnek a közvagyon magántulajdonban álló, de közcélra igénybe vett ingatlan felújításával összefüggő, azaz a közvagyon felhasználását kifogásoló kritikáját fogalmazza meg; ekként ténybeli alapokkal is rendelkező véleménynyilvánításként minősül. A felperes keresetében a hosszabb közlésből emelt ki önmagukban tényállításnak tűnő megállapításokat, amelyeket szövegösszefüggésüktől megfosztva akár objektíve bizonyíthatónak is tűnhetnek, azonban a közlés egésze a tényállítás fent kifejtett kritériumaival nem bír. Véleménynyilvánításnak minősülő közlés esetén pedig annak bizonyíthatósága fel sem merülhet.

[79] Az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül utasította el a felperes becsület megsértésére alapított keresetét is. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a véleménynyilvánítás szabadsága kiterjed az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra, függetlenül attól, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő {3145/2018. (V. 7.) AB határozat Indokolás [53] bekezdés}. Az Európai Emberi Jogi Bíróság gyakorlata szerint a véleménynyilvánítás szabadsága alkalmazandó azokra az információkra vagy eszmékre is, amelyek sértenek, megütközést keltenek vagy felkavarnak; ezek a pluralizmus, a tolerancia és a nyitottság követelményei, amelyek nélkül nem létezik egy demokratikus társadalom” (ld. Oberschlick v. Austria (no. 1), 23 May 1991, § 57, Series A no. 204). [EJEB, Uj kontra Magyarország, (23954/10) 2011. július 19., 19. bekezdése]. A felperes arra helytállóan hivatkozott, hogy a véleménynyilvánítási szabadság magasabb szintű védelme sem vezethet a személyiségi jogvédelem teljes megvonásához. Ennek megfelelően a véleményszabadság korlátját képezi, hogy nem nyújt védelmet az olyan öncélú, a közügyek vitatásának körén kívül eső, így a magán- vagy családi élettel kapcsolatos közlésekkel szemben, amelyek célja a pusztá megalázás, illetve bántó vagy sértő kifejezések használata. {Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozat, indokolás [60] [62]}; {Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozat, indokolás [40]}. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor jogszabálysértés nélkül, az irányadó bírói gyakorlatnak megfelelően állapította meg, hogy a felperes által kifogásolt kijelentések nem ekként minősülnek.

[80] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a véleménynyilvánítás egyértelműen közéleti témában keletkezett. Az Alkotmánybíróság határozatai nyomán kialakult ítélkezési gyakorlat szerint közéleti vita esetén a megfogalmazások, a kifejtett vélemények túlzóak vagy provokatívak is lehetnek. A sérelmezett „álszent” és „farizeus” kifejezés ugyan a felperes hitbeli meggyőződését kapcsolja össze a magatartásával kapcsolatos alperesi véleménnyel, de nem a felperes olyan szándékolt megalázása, amely a legbelsőbb emberi értékek alperes által vélt felperesi tagadása folytán, valójában az emberi

mivoltát vonná kétségbe (Fővárosi Ítéltábla Pf. 20.258/2024/4.). Az ítéltábla sem tekintette „a szőrös törpe”, „nyálas, de ugyanakkor rendkívül mérgező kígyó” kifejezéseket sem megalázonak, sem súlyosan sértőnek, bántónak vagy gyalázkodónak; ezen kifejezések ugyan szélsőségesek, de a használatuk célja a szöveggörnyezetből kitűnően nem a felepres dehumanizálása, hanem a tevékenységével kapcsolatos alperesi megítélés, kritika hangsúlyozása volt. A „harácsoló”, „képmutató”, „becstelen”, „minden garashoz kegyetlenül és görcsösen ragaszkodó” kifejezések ugyan kétségkívül negatív, elítélő véleményt fogalmaznak meg a felperesről, de ez a jellemzés nem tekinthető sem a felperes becsületét, sem a méltóságát sértő közlésnek (Debreceni Ítéltábla Pf.20.032/2018/4.). A „mutyizó”, „pénzlenyúló”, „tolvaj”, „alkotmányos költség” kifejezésekkel összefüggésben hangsúlyozza az ítéltábla, hogy a Kúria az ehhez hasonló tartalmú megszólalásokat már a közvagyon felhasználása körében túlzást tartalmazó értékítéletként, erős szóhasználatként, közszereplő tevékenységét illetően jogsértés megállapítása nélkül használhatónak ítélte (Kúria Pfv. 21.423/2021/5., Pfv.IV.21.113/2021/5., Pfv.IV.22.258/2017., Pfv.IV.22.614/2017.) Az értékelés során arra kell figyelemmel lenni, hogy a közvélemény miként értékeli az adott megfogalmazásokat, márpedig egyes kifejezések tartalma, sértő jellege a mindennapi közbeszédben éppen azok gyakori használata kapcsán „elinflálódott”, így a „bűnöző”, a „tolvaj”, a „maffia”, „maffiózó” kifejezések sem jelentenek közvetlenül bűncselekmények elkövetésére történő utalást (Kúria Pfv.20.421/2023/4., Pfv.IV.22.258/2017/6.), ezért a gazdasági tevékenysége folytán közszereplőnek minősülő felperes ezeket a konkrét összefüggésben túrni köteles.

[81] Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság által a képmáshoz való jog megsértésével összefüggésben kifejtetteket is. Az alperes több alkalommal tett közzé a közösségi oldalon megjelent bejegyzéshez kapcsolódóan a felperesről készített fényképfelvételt (2. és 12. alatti közlés), számos esetben ezt a felperes képmását felhasználó montázként (10., 22., 23., 24., 26., 27., 28., 29., 33., 34., 35. alatti közlések), esetleg különböző felirattal is ellátva. A következőket bírói gyakorlat szerint a fényképek a felperes engedélye nélkül akkor használhatóak fel, ha hozzájárulnak a bejegyzésekkel érintett közügyek minél teljesebb megvitatásához {Kúria Pfv.IV.20.981/2022/6., Pfv.IV.21.039/2017/5., a 26/2019. (VII.23.) AB határozat [29] pontja}.

[82] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes képmását illusztrációként felhasználó bejegyzések témái a közéleti vita körébe tartoznak. Habár az alperes által működtetett facebook oldal ténylegesen nem sajtótermék, az ott megjelent közléseket is védi a véleménynyilvánítás szabadsága. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának irányadó gyakorlata szerint a véleménynyilvánítás szabadsága nemcsak a gondolatot és az információt védi, hanem azt a formát is, amelyekben az megjelenik, így kiterjed a képfelvételek közzétételére is, azaz a véleménynyilvánítás szabadsága magában foglalja azok közzétételét is [Von Hannover kontra Németország (No.2.), no.40.660/08 és 60.641/08, 2012. február 7-i ítélet, Von Hannover kontra Németország (No.3.), no.8772/10, 2013. szeptember 19-i ítélet, Verlagsgruppe News GmbH. and Bobi v. Ausztria, 59.631/9, 2012. december 4.]. A képfelvételnek az érintett személy hozzájárulása nélkül történő közzététele esetén a jogsértés megítélése során figyelembe kell venni, hogy a közlés mennyiben járul hozzá a közéleti vitához, mennyire ismert az érintett személy, a képfelvétel milyen körülmények között készült (Von Hannover v. Germany no.59.320/00., [109]-[113], Verlagsgruppe News GmbH. Bobi kontra Ausztria 2012. december 4., 59.631/09, [72]); értékelni kell az ügy aktualitását, a képmás bemutatását kísérő szöveget (Österreichischer Rundfunk v. Austria, 2006. december 7., 35.841/02). A Kúria töretlen gyakorlata szerint nem annak van

jelentősége, hogy a közszereplőről a fénykép közszereplés alkalmával készült-e; hanem annak, hogy a közlés témájával összefüggésben álló fénykép került-e közzétételre, és a közzététel módja – a felismerhetővé váláson túlmutatóan – valamilyen alapjog sérelmét (különösen az emberi méltóság vagy a magánélethez való jog megsértését) okozza-e (Kúria Pfv.IV.20.138/2024/4., Pfv.IV.20.069/2021., Pfv.IV.20.290/2022/6.). A fényképek közzétételére a helyi közpénzek felhasználásával foglalkozó közlések részeként került sor, a felperes a helyi közéletben ismert, pusztá képmásának közzététele sem az emberi méltóságot, sem a felperes magánélethez való jogát nem sérti. Helytállón mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a sérelmezett videófelvevételek nem a felperes magánéletét ábrázolják, azok a közérdeklődésre számot tartó, közügyeket érintő tevékenységével összefüggésben, annak során készültek. Az egyes képekre szerkesztett feliratok pedig a felperest érintő véleménynyilvánításként a becsülethez való jog megsértésének körében lennének értékelhetőek, azonban azok közlésmódjukban nem indokolatlanul bántóak vagy lealacsonyítóak.

[83] Az elsőfokú ítélet [84] bekezdése szerint a 10. és 32. közlések vonatkozásában a felperesnek nem volt jóhírnév megsértésének megállapítása iránti keresete. A keresetlevélben megfogalmazott határozott kereseti kérelem [Pp. 170. §-a (2) bekezdésének a) pontja] a 10. pontban a 2019. december 5-i közléssel összefüggésben ténylegesen a felperes becsülethez és képmáshoz való jogának megsértését kérte megállapítani, a felperes jóhírnévének megsértésére nem hivatkozott; a felperes képmásának a Lúdas Matyiból ismert Döbrögire való rászerkesztése tényállításként nem is értelmezhető. Az elsőfokú bíróság ezen fotómontázssal kapcsolatosan külön ugyan indokolást nem fogalmazott meg, de az ítélet [91] bekezdésében valamennyi kifogásolt montázst – így a 10. pontban meghatározottat is – a közügyek vitatásának körébe eső szabad véleménynyilvánításként értékelte; a felperes tehát megalapozatlanul sérelmezte a kereset elbírálásának hiányát. Az ítéltábla egyetértett azzal, hogy ezen képi ábrázolás nem lépi túl a közéleti szereplők vonatkozásában lehetséges véleménynyilvánítás alkotmányosan megengedett kereteit, az nem öncélú, nem megalázó. Megjegyzi csupán, hogy a bírói gyakorlat még azon képi megjelenítést is a véleményszabadság körébe tartozónak minősítette, amelyen az érintett személyeket – habár jogerős ítélet bűnösségüket nem állapította meg - „börtönválogatott” tagjaként hamis képfelvétellel rabruhában ábrázolta (Szegedi Ítéltábla Pf. 20.254/2019/7.).

[84] A fellebbezés annyiban megalapozott, hogy a felperes keresetlevelében (9. oldal 32. pontja) a 2021. augusztus 13-án közzétett bejegyzéssel összefüggésben a magánélethez való joga, továbbá a becsülethez és jóhírnévhez való személyiségi joga megsértésének megállapítását egyaránt kérte, az elsőfokú bíróság ezért iratellenesen rögzítette, hogy a felperes nem kérte annak megállapítását, hogy a bejegyzés tartalma a jóhírnévét sérti. A felperes fellebbezésében a másodfokú bíróság felülbírálati jogköreként a Pp 369. §-ának (3) bekezdését jelölte meg, amely magában foglalja azt is, hogy az ítéltábla olyan kérdésben határozzon, amelyben az elsőfokú bíróság nem tárgyalta, illetve nem határozott [Pp. 369. §-a (3) bekezdésnek e) pontja]. Az ítéltábla ennek megfelelően az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelem keretei között vizsgálta, hogy a sérelmezett közléssel az alperes megsértette-e a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Megállapította, hogy a „szőrös törpe lakásának bejáratánál van, de nem tűnik fel neki, mert az is csak a város szétrablásával van elfoglalva már vagy kb. 20 éve a tolvajkorszakban folyamatosan” bejegyzés az általánosság szintjén mozog, konkrét eseményre, körülményre nem vonatkoztatható; az összességében nem tényállításnak, hanem véleménynyilvánításnak minősül, ekként a jóhírnév megsértésének megállapítására nem alkalmas. A „tolvajkorszak”

és „szőrös törpe” kifejezésekre tekintettel pedig a már kifejtettek szerint a felperes becsülethez fűződő személyiségi jogának megsértése sem volt megállapítható.

[85] Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a 32. számú magatartással összefüggésben nem volt megállapítható a felperes magánélethez való jogának megsértése sem. Elfogadta ugyan azt a fellebbezési érvelést, hogy a „Cs. köz – T. út sarok” megjelölés a helyiek számára beazonosíthatóvá teszi a felperes lakóhelyét, ennek azonban nem tulajdonított jelentőséget. A felperes ugyanis a H.-. Kft. tulajdonosaként a bárki által szabadon megismerhető, nyilvános cégnyilvántartásban maga közölte a lakóhelyét, azt ekként saját maga tette bárki számára megismerhetővé [Mév. tv. 7. §-ának (1) bekezdése], ekként annak ismételt közlésével a magánélethez való joga nem sérült.

[86] Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság által a hangfelvételhez való jog megsértésével összefüggésben kifejtetteket is. Az nem igazolt – maga felperes sem állította –, hogy a hangfelvételt az alperes készítette, ezért azt kellett vizsgálni, hogy annak nyilvánosságra hozatala jogsértő volt-e. A Ptk. 2:44. §-ának (1) bekezdése alapján a felperes személyiségi jogának korlátozása a közügyek szabad vitatásához való jog gyakorlása érdekében csak szükséges és arányos mértékben történhet. Az alperes a felperes hozzájárulása nélkül készített hangfelvételt közéleti kérdéssel kapcsolatosan használta fel: a hangfelvételen a felperes éppen az önkormányzat és közötté (illetve az önkormányzat és a cége között) fennállt gazdasági kapcsolatok nyilvánosságra hozatalát, kritikáját sérelmezte. A felperes célja – a felperesi megnyilatkozásokból következően – éppen a hasonló témákat érintő, a felperes (cége) és az önkormányzat közötti kapcsolatok feltárásának megakadályozása volt. Az alperes a hangfelvételt pedig ezen összefüggésekkel kapcsolatosan, a facebook oldalon megjelentetettek illusztrálására használta, az tehát tárgyi összefüggésben volt a közérdeklődésre számot tartó közéleti vitával, lényegében a felperes és az önkormányzat közötti szerződéses kapcsolatról szóló vita részét képezte. Minezekre tekintettel a Ptk. 2:44. §-ának (1) bekezdése alapján nem volt szükség a felperes hozzájárulására a felvétel felhasználásához. A felperes nem vitatta, hogy a beszélgetés részként közzétett kijelentéseket tette, ekként nem volt annak jelentősége, hogy azok a fellebbezéssel egyezően valóban alkalmasak a közösségi oldalt látogatókban negatív kép kialakítására a felperesről.

[87] Az ítéltábla mindezekre tekintettel a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[88] Az alperes pernyertességére tekintettel a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése szerint a felperes köteles megtéríteni az ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét. Az alperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségét az Ükr. 2. §-ának (1) bekezdése alapján számította fel, a csatolt megbízási szerződés szerint óránként 40 000 forint + áfa összegű munkadíj számolható el, amely az iratszerkesztéssel, utazással és tárgyaláson való képviselettel összefüggésben is megilleti a jogi képviselőt. Az ügyvédi munkadíj megállapítását a fellebbezési ellenkérelem alapján 9 megkezdett munkaóra figyelembevételével kérte, a tárgyaláson történt megjelenésével összefüggésben – az úton töltött időt is figyelembe véve – további 5 munkaórát számított fel. A kikötött óradíj a piaci viszonyokkal és a józan ésszel nyilvánvalóan nem ellentétes, nem kirívóan eltúlzott mértékű; azonban a fellebbezési ellenkérelemmel összefüggésben felszámított 9 megkezdett munkaóra nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Kétségtelen, hogy a jogi képviselő részéről szükséges volt az egyébként terjedelmes fellebbezés részletes tanulmányozása és az

ügyfelével való konzultáció, továbbá részletes fellebbezési ellenkérelmet is szerkesztett, azonban nem hagyható figyelmen kívül, hogy annak túlnyomó hányadát az egyes felsőbírósági ítéletek és a kommentárirodalom szó szerinti idézése teszi ki. Az alperes emellett az elsőfokú eljárásban már többször kifejtetteket ismételte csupán. Erre tekintettel az ítéltábla 5 munkaórát talált az elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állónak. Az alperesi jogi képviselő a másodfokú tárgyaláson megjelent, figyelemmel a jogi képviselő budapesti székhelyére az utazással együtt a felszámított 5 óra indokolt. Mindezek alapján az ítéltábla összesen 10 óravonatozásában tartotta megalapozottnak az ügyvédi munkadíj felszámítását és az ennek megfelelő 400 000 forint + áfa összegű másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperest.

[89] A pervesztes felperes a Pp. 102. §-ának (1) bekezdése alapján köteles viselni a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett fellebbezési illetéket. Az erre vonatkozó további kötelezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 78. §-ának (4) bekezdésén és a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2025. március 20.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró